

Ποτέ μη χάνεις την ελπίδα σου στη Θεία Πρόνοια

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Διδαχές του Γέροντος Γαβριήλ

- Έχει μεγάλη αξία αλλά είναι και καθήκον μας κάθε ένας από εμάς να σώσει μια ψυχή μέσα στην κοινωνία μας, μέσα στο τόσο σκοτάδι της κακίας.
- Οφείλουμε με ταπείνωση να διερχόμεθα τις ημέρες μας και όλη μας τη ζωή με αγάπη προς πάντας ποιούντες το θέλημα του Κυρίου.
- Ο θάνατος δεν είναι παράδοξο φαινόμενο στη ζωή μας, αλλά κοινός κλήρος της ανθρωπότητας, ανάπαυση από το μάταιο τούτο κόσμο, τα οχληρά του βίου και της αμαρτίας και μετάβαση προς τα άφθαρτα και αιώνια.
- Η όλη μας ζωή είναι παιδευτήριο, είναι κοιλάδα του κλαυθμώνος, είναι φυτώριο πόνου και δοκιμασίας. Η θλίψη και ο πόνος είναι ο κλήρος παντός

θνητού και ο αχώριστος σύντροφος της προσκαίρου μας ζωής, για να κερδίσουμε το βραβείο της άνω κλήσεως.

- Ποτέ μη χάνεις την ελπίδα σου στη Θεία Πρόνοια και μη επιτρέψεις να σβήσει η ευσέβεια στην ψυχή σου.
- Μακάρια η συζυγία κατά Θεόν. Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και «μη εαυτοίς αρέσκειν». Όπου ομοψυχία, εκεί και ο Θεός.
- Το κρεβάτι του πόνου επεξεργάζεται ως αργαλειός το χιτώνα της σωτηρίας και της αρετής, γιατί, όπως λέγει και ο Απόστολος Παύλος: «Όσον ο έξω άνθρωπος διαφθείρεται, τόσον ο έσωθεν ανακαινίζεται».
- Ευχή εις μελλονύμφους: «Ανοίξατε τα ταμεία της ψυχής σας, να ενθρονισθεί εις αυτά ο Κύριος, η χαρά και η ειρήνη. Πάντοτε χαίρετε· αδιαλείπτως προσεύχεσθε· εν παντί ευχαριστείτε και τη χαρά σας κανείς δε θα μπορέσει να σας την πάρει».
- Με υπομονή παρέρχονται όλοι οι πειρασμοί και όλες οι δοκιμασίες. Με του Θεού τη μεγάλη ευσπλαχνία σηκώνουμε το φορτίο των αμαρτιών και αδυναμιών μας.
- «Πολλά πταίομεν» κάθε μέρα και από τους ίδιους τους εαυτούς μας πειραζόμεθα. «Αιτούμεν και ού λαμβάνομεν», διότι «κακώς αιτούμεθα», κατά τον Απόστολον Ιάκωβον. Ο Θεός όμως δεν μας εγκαταλείπει· διασκεδάζει τα νέφη πάντα και το χειμώνα διαδέχεται η άνοιξη· την καταιγίδα η γαλήνη. Εμείς γιατί λιποψυχούμε;